

14 Ματίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΙΕΡΙΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΚΕΝΟΡΚ ΚΕΣΗΙΣΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8553)

Πολιτική Δικονομία — Προκαταρκτικό νομικό σημείο — Εκδικάζεται μόνο πάνω στη βάση παραδεκτού πραγματικού υπόβαθρου — Λήψη υπόψη από το Δικαστήριο γεγονότος που δεν αποτελούσε μέρος της δοσμένης πραγματικής βάσης, οδήγησε σε ακύρωση της απόφασης.

5

Ο εφεσείων - ενάγων καταχώρισε αγωγή εναντίον των εφεσιβλήτων - εναγομένων, ως διαχειριστών της περιουσίας του αποβιώσαντος Eddie Charles Isseyegh με την οποία διεκδικούσε αποζημιώσεις ΛΚ1.200,- ποσό που αντιπροσώπευε την αξία "γεννήτριας" που ο ενάγων ισχυριζόταν ότι δάνεισε στον αποβιώσαντα.

10

Κατά την υπεράσπιση, το κλητήριο δεν αποκάλυπτε εύλογη αιτία αγωγής αφού οι εναγόμενοι είχαν παύσει να είναι διαχειριστές της περιουσίας του αποβιώσαντα μετά τις σχετικές δημοσιεύσεις στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυβέρνησης, σε δύο ημερησίες εφημερίδες τη

15

Το θέμα κατά πόσο οι εναγόμενοι εξακολουθούσαν να είναι διαχειριστές του αποβιώσαντα κατά την καταχώριση της αγωγής, τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου ως προκαταρκτικό νομικό σημείο δυνάμει της Δ.27 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας. Το Δικαστήριο αποφάσισε ότι με τη διανομή της περιουσίας του αποβιώσαντα και την υποβολή και έγκριση των τελικών λογαριασμών της διαχείρισης, αυτή είχε περατωθεί και η ιδιότητα τους ως διαχειριστών έπαυσε, συνεπώς, ανέφερε το Δικαστήριο, κακώς ο ενάγων ήγειρε την αγωγή εναντίον τους ως διαχειριστών.

25

Ο εφεσείων-ενάγων, εφεσίβαλε την απόφαση.

Αποφασίστηκε ότι:

- 5 (1) Κάθε νομικό σημείο που αποφασίζεται προκαταρκτικά, κρίνεται πάνω στη βάση παραδεκτού πραγματικού υπόβαθρου.
- 10 (2) Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε τα νομικά σημεία της διατήρησης ή όχι της ιδιότητας των διαχειριστών κατά την έγερση της αγωγής σε διαφοροποιημένο πραγματικό υπόβαθρο, αφού πρόσθεσε σαν δεδομένο την έγκριση των τελικών λογαριασμών από το Δικαστήριο, που δεν περιλαμβάνονταν στα γεγονότα που το στοιχειοθετούσαν.

- 15 *Η έφεση έγινε δεκτή, η πρωτόδικη απόφαση παραμερίστηκε χωρίς έξοδα.*

Έφεση.

- 20 Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Χαραλάμπους, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 1991 (Αρ. Αγωγής 11434/89) με την οποία η αγωγή του εναντίον των εναγομένων απορρίφθηκε για το λόγο ότι με τη
- 25 διανομή της περιουσίας του αποβιώσαντος και την υποβολή και έγκριση από το Δικαστήριο των τελικών λογαριασμών της διαχείρισης, αυτή περατώθηκε και η ιδιότητα των διαχειριστών έπαυσε να υφίσταται.

- 30 *Ε. Ευριπίδου, για τον Εφεσείοντα.*
- Ρ. Σχίζα, για τους Εφεσίβλητους.*

Cur. adv. vult.

- 35 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Κωνσταντινίδης.

- 40 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η αγωγή στράφηκε κατά των εφεσίβλητων ως διαχειριστών της περιουσίας αποβιώσαντος. Αντικείμενό της ήταν η αξίωση για ποσό £1,200 το οποίο, κατά την οπισθογράφηση του κλητηρίου εντάλματος, αντιπροσώπευε την αξία "γεννήτριας" που ο ενάγων ισχυριζόταν ότι δάνεισε στον αποβιώσαντα. Κατά την υπερόσπιση,

“η παρούσα αγωγή δεν αποκαλύπτει εύλογον αιτία αγωγής εναντίον των εναγομένων ή/και οι εναγόμενοι ουδεμία σχέση έχουν με την περιουσία του αποβιώσαντος EDDIE CHARLES ISSEYEGH ή/και έπαυσαν να είναι Διαχειρισταί της περιουσίας αυτού, αφού προέβησαν εις γνωστοποίηση συμφώνως αρ. 5
47 του Περί Διαχειρίσεων Νόμου Κεφ. 189 εις την Επίσημη εφημερίδα της Κυβερνήσεως αρ. 2078 ημ. 27.9.1985 ως επίσης εις δύο ημερησίας εφημερίδας την 21.9.85, εν συνεχεία εις διανομή της περιουσίας και υποβολή τελικών λογαριασμών”.

Οι εφεσίβλητοι υπέβαλαν αίτηση για εκδίκαση της “προδικαστικής ένστασής” τους, ως προκαταρκτικού νομικού σημείου δυνάμει της Δ. 27 των θεσμών περί Πολιτικής Δικονομίας. Ο ενάγων συγκατένευσε. Μεταφέρουμε την καταληκτική παράγραφο της πρωτόδικης απόφασης που οδήγησε στην απόρριψη της αγωγής: 15

Έχοντας καταλήξει ότι με τη διανομή της περιουσίας του αποβιώσαντος και την υποβολή και έγκριση υπό του Δικαστηρίου των τελικών λογαριασμών της διαχείρισης αυτή περατώνεται και η ιδιότητα των διαχειριστών παύει να υφίσταται, είναι η κρίση και η απόφασή μου ότι κακώς ο ενάγων ήγειρε την παρούσαν αγωγή εναντίον των εναγομένων υπό την ιδιότητα που τους περιγράφει. 20

Με το κλητήριο ένταλμα καταλογίστηκε στους εφεσίβλητους, 25
μεταξύ άλλων, παράνομη κατακράτηση της “γεννήτριας” ή ιδιοποίησή της ή αμέλεια που απέληξε στην απώλειά της ή στην καταστροφή της, ακόμα και δωρεά της σε τρίτους. Το ποσό δε των £1,200 αξιώνεται και ως αποζημίωση για τη ζημιά που κατ’ισχυρισμόν υπέστη ο εφεσείων. Δημιουργείται συνεπώς ερωτηματικό 30
αν η αξίωση είχε ως προϋπόθεσή της υφιστάμενη “μή κλειστή” διαχείριση ή αν στην πραγματικότητα, τουλάχιστον υπαλλακτικά, στρεφόταν κατά των διαχειριστών ως προσωπικώς υπολόγων. Θα αφήσουμε όμως αυτό το θέμα. Δεν ήταν σε κανένα στάδιο η θέση του εφεσείοντα πως τυχόν αρνητική γι’ αυτόν απόφαση πάνω στο 35
νομικό σημείο που προσδιορίστηκε δεν θα έπρεπε να οδηγήσει στην απόρριψη της αγωγής. Ούτε και οι λόγοι έφεσης αφορούν σε τέτοιο θέμα.

Αντικείμενο αυτής της διαδικασίας είναι αποκλειστικά η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ως προς το αν οι εφεσίβλητοι, 40
κατά το χρόνο της καταχώρισης της αγωγής, εξακολουθούσαν να διατηρούν την ιδιότητα του διαχειριστή ώστε να είναι δυνατό να υποβληθεί μέσω τους αξίωση κατά της περιουσίας του αποβιώσα-

ντος.

5 Δεν θα χρειαστεί να επεκταθούμε στη σειρά των επί μέρους επιχειρημάτων που ανέπτυξε ο δικηγόρος του εφεσείοντα. Ούτε και σε εκείνα που αποτέλεσαν τον κεντρικό άξονα της άποψης που προώθησε· ότι, δηλαδή, αφού οι διαχειριστές είχαν ή έπρεπε να είχαν θεωρηθεί ότι είχαν γνώση της αξίωσής του, έστω ανεπισημώς, η διαχείριση “δεν έκλεισε” και εξακολούθησαν να διατηρούν αυτή την ιδιότητά τους.

10

15 Όπως είδαμε, το πρωτόδικο Δικαστήριο συμπεριέλαβε στα στοιχεία που οδήγησαν στην απόφασή του το ότι οι τελικοί λογαριασμοί που είχαν υποβάλει οι διαχειριστές εγκρίθηκαν από το Δικαστήριο. Ο εφεσείων αμφισβήτησε την ορθότητα αυτής της διαπίστωσης και παρέπεμψε σε μεταγενέστερη απόφαση, επίσης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, στην οποία, σε σχέση με 20 διαφορά μεταξύ των ιδίων διαδίκων, το ίδιο νομικό ερώτημα απαντήθηκε αρνητικά ακριβώς επειδή οι τελικοί λογαριασμοί δεν είχαν ελεχθεί και επιβεβαιωθεί. Ούτε και οι εφεσίβλητοι είδαν το πρόβλημα στην πραγματική του διάσταση. Υποστήριξαν πως δεν ήταν απαραίτητη η έγκριση των λογαριασμών για να θεωρηθεί ότι “έκλεισε” η διαχείριση και ότι απώλεσαν την ιδιότητά τους ως διαχειριστές.

25

Τίθεται ζήτημα νομικού σημείου το οποίο μπορεί να εκδικαστεί προκαταρκτικά μόνο πάνω στη βάση παραδεκτού πραγματικού υπόβαθρου. Κάθε δε τέτοιο σημείο υποχρεωτικά κρίνεται με γνώμονα τη δοσμένη πραγματική θεμελίωσή του. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε το νομικό σημείο πάνω σε διαφοροποιημένη, 30 από το ίδιο, βάση αφού πρόσθεσε δεδομένο - την έγκριση των τελικών λογαριασμών από το Δικαστήριο - που δεν περιλαμβανόταν στα γεγονότα που το στοιχειοθετούσαν. Εγείρεται δικαιοδοτική φύσης ζήτημα που δεν μπορούμε να παρακάμψουμε. Ουσιαστικά απαντήθηκε νομικό σημείο άλλο από εκείνο που είχε τεθεί. Η πρωτόδικη απόφαση πρέπει να παραμεριστεί η δε αγωγή, κάτω από τις 35 περιστάσεις, να επανεκδικαστεί. Τίποτε από όσα έχουμε πει δεν πρέπει να εκληφθεί ως εμπεριέχον γνώμη σε σχέση προς την ουσία του θέματος.

40

Η έφεση επιτυγχάνει. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η έφεση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.